

[Rager.]

at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller netop overtager denne Sag, der har en saa speciel københavnsk Interesse.

For Grunden kan vel ikke være den, at ingen af de øvrige ærede Medlemmer fra København, hvem Sagen laa nærmere, har ønsket det? Hvor har vi i denne Sag Indlæg og Standpunkt trukket op fra det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, fra det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, det ærede Medlem Hr. Prieme, det ærede Medlem Hr. Westermann, det ærede Medlem Hr. Bouet og det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt? Hvorfor har ingen af dem villet paatage sig den Gerning, som her er overladt til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller? (*Christmas Møller*: Formanden er jo den fornemste). Naturligvis er Formanden den fornemste, naturligvis er det ærede Medlem uhyre fornem, selv om man ikke altid mærker det. Men skal vi endelig tale om Fornemhed, kan jeg godt sige til det ærede Medlem, at den Fornemhed, der giver sig til Kende ved, at man samtidig med, at man, som jeg før har sagt til det ærede Medlem, vil være Moralens Vogter og den, der holder Tonen højt her i Tinget, siger til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen: „Paa Forhaand vil jeg jo ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ret, men jeg vil dog ikke afvise Muligheden“, det er en Art Fornemhed, som paa ingen Maade pynter, og er det Fornemhed, saa har det ærede Medlem og jeg forskellig Opfattelse af, hvad der er Fornemhed.

Dernæst skal jeg til Slut med Hensyn til Tekstilunionens Skrivelse sige, at nu begynder det jo at blive ganske fornøjeligt. Der indgaar til Indenrigsministeriet og Rigsdagen en Skrivelse fra Dansk Textil Union; den er underskrevet saaledes, at man maa tro, at Underskriveren, Overretssagfører Vibe-Hastrup, staar inde for Skrivelsen; men i Dag faar vi at vide, ganske vist af uvedkommende Trediemand, at den er konciperet af Overretssagfører Vibe-Hastrup. Nu vel, den er konciperet af ham; han har som Forretningsfører for Dansk Textil Union skrevet den, men saa maa han dog virkelig have givet til Kende, hvad man mente i Tekstilunionen. Ingenlunde, siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, tværtimod, Tekstilunionens Formand er bunduenig med ham. Tekstilunionens Medlemmer ude i Provinsen siger tværtimod: Vi har befundet os saa dejligt, da vi kom væk fra Restriktionerne. Dette gentager i øvrigt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller uden med et eneste Ord at gaa ind

paa min Bemærkning om, at det er jo noget helt andet ude i Provinsen, hvor praktisk talt alle Tekstilunionens Medlemmer — det ved det ærede Medlem meget godt — ejer den Ejendom, hvori de har deres Forretning.

Det forekommer mig, at man er lidt langt ude, naar der kommer en Skrivelse til Rigsdagen, der er konciperet af en Mand, der staar paa det modsatte Standpunkt af det, der gives til Kende i Skrivelsen, og Formanden for den Union, der har sendt Skrivelsen ind, staar op paa sin Generalforsamling og siger: Ja, men vi mener slet ikke det, der staar. Og det var oven i Købet en Skrivelse, der var holdt i meget kraftige Udtryk. Jeg synes alligevel, det ærede Medlem er kommet lidt langt ud i sin Jongleren med disse to Personer.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ekspropriationerne i København, som det ærede Medlem atter kom ind paa, saa skal jeg slet ikke komme ind i Detaillerne der, men jeg vil blot, fordi det netop er saa karakteristisk for den Opfattelse, det ærede Medlem har, og den Opfattelse, jeg maa have af disse Spørgsmaal, sige: Ekspropriationerne foretages, hvor Almenvællet kræver det. Det ærede Medlem kan naturligvis i det enkelte Tilfælde sige, at det kan være Diskussion underkastet, om Almenvællet kræver det, eller om det kræver det netop nu, o. s. v.; det kan altid være Diskussion underkastet. Men Ekspropriationerne foretages, hvor Almenvællet kræver det. Det ærede Medlem vil tillade Forhøjelserne, hvor den enkelte Spekulant ønsker det.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem Hr. Elgaard brugte nu sidst det Udtryk, at vi maatte forstaa, at man kan ikke vride nogen som helst Interesse ud af denne Sag. Ja, er det nu alligevel ikke et noget stærkt Udtryk, naar denne Sag kommer her til Regeringen og Rigsdagen som en Henvendelse fra 57 000 Borgere? Naar en Forening omfattende 57 000 Medlemmer kommer her til Rigsdagen og siger: der bestaar en vis Tilstand paa Lejeomraadet inden for de forretningsdrivendes Kreds, der er med Tilslutning fra alle Sider nedsat en Kommission til at overveje en kommende Ordning paa disse Omraader, maa vi 57 000 ikke anmode Rigsdagen om, at man ikke forrykker de bestaaende Forhold, indtil denne Kommission om et halvt Aar har afgivet sin Betænkning? Er det saa ikke et for stærkt Udtryk, det ærede Medlem Hr. Elgaard har brugt? Det ærede Medlem